

**Puhtaks pestul ei ole vaja pesta muud kui
jalgu. Jh 13:10**

Me oleme kõik Kristuse surma läbi kõigest patust juba päris puhtaks pestud. Seda asja ei saa meie ebausk tühjaks teha. Aga me peame ka saama sellest täiesti teadlikuks, nii et me ei kanna südametunnistusel juba andeks antud patte. Kindlus andeksandmise kohta on tähtis, ennekõike seepärast et kõik tõesti on ära kustutatud ja andeks antud, teiseks seepärast, et süüd on südametunnistusel raske kanda.

Süükoormad takistavad meid tundmast ilu, mille Jumal on meile Kristuses andnud ja kui me ise ei suuda usuröömu tunda, oleme võimatud ka teisi julgustama.

Teadagi pole süüteadlikkus surmaks ega röömu Kristuse armust saa igal hetkel tunda. Süüteadlikkus on ka hea märk. See iseloomustab Jumala lapsi, kes on lähedases suhtes oma püha Isaga. Selle vastu on halb ja ohtlik pidada end ilma patuta olevaks,

nii et arvame end ilma Kristuse armuta hakkama saavat.

Südametunnistust peame Jeesuse andeksandmisega jätkuvalt puhastama, kuna me loomu poolest ei suuda pattu tegemast hoiduda. Kui süüd saavad südametunnistusele järk-järgult koguneda, saab koorem pea liiga raskeks. Hea reegel on seepärast viivitusega tõsta evangeelium iga süüdistuse vastu. Süüdistused tulevad enamasti oma uskmatust südamest.

Üldiselt arvatakse kergeks uskuda enda patud andeks antuks. Asi on aga päris vastupidine. Südametunnistuse puhastamine on usinasti väga raske. Kes seda kergeks arvab ei tunne enda vaimulikku olukorda.

Apostel Paulus nõuab: "Võtke kätte usukilp, millega te võite kustutada kõik kurja põlevad nooled! Võtke ka päästekiiver ja vaimumõõk, see on Jumala sõna!" Ef 6:16,17.

Jeesus, kes Sa pesid mind puhtaks oma verega, alati ma vajan Sind Sinu andeksandega.

Olen patutegija, kes ma end ei muuta saa - Sina armu jagaja, kes Sa end ei muuda ka.